

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

**„Lelkem Istenben
lel csak nyugalmat,
segítség csak tőle jön.”**

(Zsolt 62,2)

XVII. évfolyam 13. szám

Úrnapja

2016. május 29.

Az irgalmasság testi cselekedetei: a szomorúakat megvigasztalni

Egy tanmese szerint a békák fára mászó versenyt rendeztek. Mintegy 30 béka nevezett a versenyre, a zsűritagok kiválasztották a rét közepén álló magányos nyárfát, mely kétszer olyan magos volt, mint a többi, az erdő minden fája. Elindultak hát a versenyzők, s másztak rendületlenül felfelé. A közönség, pedig a földön álmélkodott, néhányan biztatták a versenyzőket, de a legtöbben inkább pesszimizmusuknak adtak hangot: Úgy sem fog sikerülni! A békák nem fára valóak! Biztonságosabb lenne a földön. Úgy a fa dereka felé a fele társaság feladta a küzdelmet, s megfogadták a közönség azon részének tanácsát, akik lemászást, a verseny feladását javasolták. A 2/3-ad magasságig már csak alig 5 jutott el. S a közönség tagja biztatták őket: Gyertek le! Úgy sem sikerülhet! Végül aztán egy béka maradt, aki nem törődve semmivel, csak mászott, s araszolt felfelé! Fel is ért a tetejéig. A kö-

zösség egy része, akik eddig pesszimizták voltak gyorsan váltottak: Én megmondtam, hogy sikerülni fog, ő fog győzni! Már előre tisztán látszott. Amikor leért riportot készítettek vele, de a riporter nagy ámulatára a béka siket volt! Ezért nem hallotta hát meg a siralmakat, a visszahúzó szavakat.

Felvetődik a kérdés, hogy milyenek a mi szavaink? Használják-e az embereknek? Buzdítjuk, bátorítjuk, vigasztaljuk őket, vagy visszahúzzuk? Szókratész szerint egy szűrőt kell magunk elé tartanunk, mielőtt beszélünk:

- Igaz-e, amit mondani akarok?
- Használ-e, amit mondani akarok?
- Gyógyít-e, amit mondani akarok?
- Nekem kell-e azt mondanom?

Mennyivel könnyebb lehúzni, bírálni valakit, ilyenkor mintha kölcsönadnánk a nyelvünket a Sátánnak. A háta mögött kibeszélni. Talán ért valami sérelem a részéről, s megtalálom az indokokat,

hogy miért is mondok rosszat róla. Esetleg még egy kicsit fel is nagyítom: Á, ez nem hazugság! Csak az igazság!

Ha a kérdést föltennénk, hogy kell-e vigasztalni szomorú embertársainkat talán csak kevesen lennének, akik nemmel felelnek. A hogyanról azonban már biztosan megoszlanak a vélemények! Milyen giccses, lekezelő vigasztalás lenne, ha így próbálkoznánk: Isten szeret téged, mert szenvedéssel látogatott meg!

Talán inkább nézzük meg mit találunk a Szentírásban: Izajás próféta idejében az Úr meghirdeti a szabadulást, ezt olvassuk a 30. fejezetben: „*Mert eljön az idő – mondja az Úr –, amikor jóra fordítom népemnek, Izraelnek sorsát – mondja az Úr. És visszahozom őket, hogy birtokukba vegyék ezt a földet, amelyet atyáiknak adtam... Azon a napon – mondja a Seregek Ura –, összetöröm az igát nyakukon és szétűzöm bilincseiket. Nem lesznek többé idegenek szolgálói, hanem az Úrnak, Istenüknek fognak szolgálni.*” Az 51. fejezetben szintén olvashatunk a vigasztalásról: „*Síont megvigasztalja az Úr, megvigasztalja minden romját. Pusztaságát olyanná teszi, mint az Éden, és sivatagját hasonlóvá az Úr kertjéhez. Öröm és vidámság lesz benne, hálaadás és dicséret szava zeng.*” A 66. fejezetben pedig ezt olvassuk: „*Mert a fiút, akit az anyja vigasztal, úgy vigasztallak meg én is titeket; [Jeruzsálemben letek vigasztalást]. Ennek láttán örülni fog szívetek; csontjaitok, mint a fű, sarjadoznak.*”

A Zsoltárok (38, 39, 42, 55, 88, 102, 130, 137, 142) imádságaiban számtalanszor találunk olyan részeket, ahol a szomorúságban, szorongatásban lévő ember foháskodik az Úrhoz segítségért, mert tudja, hogy földi ember nem tudja

megvigasztalni, nem tud rajta segíteni. Talán az 55. Zsoltárból vett idézettel lehetne összefoglalni a szorongatott ember imáját: „Figyelj imádságomra, Uram, ne zárkozz el könyörgésem elől!”

Jób könyvét is itt lehetne idézni: a szorongatott, szomorú ember életéről elmélkedik, s arról, hogy nem lehet más menekvése a nagy bajokban, mint Isten.

Az Újszövetségben is azt látjuk, hogy Jézus maga is megtapasztalja a szomorúságot, s Máté az Olajfák hegyén történetekről így ír: „*Halálosan szomorú a lelkem – mondta nekik. – Maradjatok itt és virrasszatok velem!*” Már megtörtént az utolsó vacsora, elmondta búcsúbeszédét, Júdás elárulta, s kiment éneklés közben az Olajfák hegyére, magában lenni, imádkozni, itt hozza meg a kereszthalál, a megváltás végső döntését.

Jézus addigi élete folyamán igyekezett vigasztalni a szomorú embereket. Gondoljunk csak a naimi özvegyre, aki egyetlen fiának temetésére készült, Jézus őt oly módon vigasztalja meg, ami eszé ágában sem lehetett addig. (Lk 7, 11-17) A keresztre feszítés idején a jeruzsálemi asszonyok sírnak, a szomorú látvány miatt, de Jézus figyelmezteti őket: „*Jézus hozzájuk fordult: Jeruzsálem leányai – mondta nekik –, ne engem sirassatok. Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassatok...*” (Lk 23,28) Az Emmauszba tartó tanítványok végtelenül szomorúak, s így tartanak hazafelé. Jézus melléjük szegődik, s megkérdezi, hogy vagytok. Az írások feltárlásával megvigasztalódik szívük, majd a kenyértörésben felismerik Jézust, s a végén ezt mondják: nemde lángolt a szívünk! (Lk 24, 13-35) Jézus megvigasztalja Mária Magdolnát, amikor vasárnap reggel kimegy a sírhoz, felkeresni őt. (Jn 20, 11-18)

Jézusnak „megesik a szíve”: lepráson, éhes tömegben, vakokon, fizetésképtelen szolgán, tékozló fiún, kirabolt emberen: szamaritánus, de igazából megesezt a szíve az elesett emberiségen, megesett a szíve mirajtunk!

„Ha szerettek, tartsátok meg parancsaimat, én meg majd kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek: az Igazság Lelkét, aki örökké veletek marad.” (Jn 14, 15-16) A szövegben így szerepel más vigasztaló, tehát Jézus az első vigasztalónk, s ezután még jön más is. A görög nyelvben a *paraklétosz* jelent közbenjárót, segítőt, vigasztalót, szószólót, „segítségül hívottat”. A *parakaló* ige pedig azt jelenti: odahívni, meghívni, inteni, felszólítani, kérni, vigasztalni, bátorítani, barátságosan biztatni, segítségül hívni.

Így mi már meg vagyunk vigasztalva az első számú vigasztaló, vagyis Jézus által, s a második számú vigasztaló a Szentlélek által, s így mehetünk mi is közbenjárni, segíteni, vigasztalni, jó szót szólni, inteni, felszólítani, bátorítani, biztatni, s lehetünk olyan emberek, akit segítségül hívhatnak! A misekönyv egyik könyörgése így hangzik: “adj ajkunkra

vigasztaló szavakat, ha elmagányosodott és reményvesztett emberekkel találkozunk”!

Ajánló:

- Kálvária (Calvary, 2014) - halálosan megfenyegetett és ennek beteljesülésére készülő pap története
- A vadászat (2012) - svéd dráma egy ártatlanul pedofiliával vádolt tanárról
- Bőjte Csaba: Az irgalmasság iskolája 4
- The Present (Az ajándék, 2014) 50 díjat kapott animációs rövidfilm (vimeo.com)
- Újratervezés (2013, magyar kisfilm)

Lelki olvasmányok:

- Anselm Grün: Az életöröm új spiritualitása; Kiút a depresszióból; Örülj az életnek; Az életművészet könyve
 - Wunibald Müller: Élni fog szívetek! - Kiutak a depresszióból
 - Guido Kreppold: A válságok - életünk fordulópontjai
 - B. Häring: Láttam könnyeidet
 - C. Carretto: Miért, Uram, miért?
 - Mácz István: Örülj velem!
 - Polcz Alaine könyvei a gyászról
 - C. G. Jung: Válasz Jób könyvére
 - Kornis Mihály: Vigasztalások könyve
- Varga Kamill testvér

Gyűjtés a ferences növendékképzés javára

Pünkösdvásárnaptól Szent Antal ünnepéig (június 13.) a **Lemondások perselyébe várjuk a ferences növendékképzés javára szánt adományokat**. Provinciánkban az alapképzésben (jelöltség, noviciátus, egyszerű fogadalmas időszak, készület a szentelésre) jelenleg 17 növendék vesz részt. Többségük teológiát tanul, tanárképzésen, ill. szociális képzésen vesznek részt. A tartománynak emellett több komoly érdeklődője van, akik szeptemberben kezdenek meg a jelöltidőt. Köszönjük a testvérek nagylelkű adományait, amellyel támogatják növendékeink képzését.

Új program a gyerekeknek! Június 20-24-ig napközis tábor lesz a plébánián. 20 alsós gyermeket tudunk fogadni. Részletek és jelentkezés a szórólapokon és a honlapon olvasható. A hitoktatók, az anyukák és Kamill testvér szeretettel várják a gyerekeket! Jelentkezés május 30-ig.

Templomunk programjai (2016. május 29. – 2016. június 12.):

Júniusban az 19.00-es szentmise után Jézus Szíve litániát imádkozunk.

Május 29. vasárnap, Úrnapja, Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepe. A 10.00 órai szentmise után körmenetet tartunk, mely a Tamás Alajos Ház udvarán keresztül, a rendház udvarán át a quadrumba érkezik.

Június 1., szerda Szent Jusztinusz vértanú ünnepe.

Június 2., csütörtök Szent Marcellinusz és Szent Péter vértanúk ünnepe.

Június 3., péntek Jézus Szentséges Szíve főünnep. Elsőpéntek, délelőtt 10 órakor és 19.30-kor is lesz szentmise.

Június 4., szombat A Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szíve ünnepe.

Június 5-én, vasárnap kolostori termékek vására lesz a porta előtti folyosón. Mindenkit szeretettel várunk.

Június 8., szerda Prágai Szent Ágnes szűz ünnepe.

Június 11., szombat Szent Barnabás apostol ünnepe.

A lemondások perselye folyamatosan várja a testvérek adományait. Az elmúlt három hétben a perselyben összesen 265.445.- Forint gyűlt össze, melyet a ferences növendékképzés céljaira fordítottuk. Nevükben is köszönjük a testvérek támogatását!

Idén is lesz OCST! Július 13-17-ig tart az **Országúti Családos Tábor** Péliföldszentkereszten. Jelentkezni a honlapon keresztül lehet. Minden családot nagy örömmel vár a népes szervezőgárda!

Nyári miserend:

Június 5-étől, vasárnaptól szeptember 3-ig a nyári miserend lép életbe: hétköznapokon és szombaton 18 óra helyett 19 órakor lesz a szentmise. Vasárnaponként – már június 5-én is – a 12.30-as szentmise elmarad. Gyóntatás hétköznap és szombaton 7.30-8.15-ig és 18.30-19.15-ig, elsőpénteken 9.30-10.30-ig is, vasárnap 8.00-tól 12.00-ig és 17.30-tól 20.00-ig lesz.

Templomunk nyári működési rendje (június 5-től szeptember 3-ig):

Miserend: H-Szo: 7³⁰ és 19⁰⁰; Elsőpéntek: 7³⁰, 10⁰⁰, 19⁰⁰;
Vas.: 6³⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11⁰⁰, 18⁰⁰ és 19³⁰.

Zsolozsma: H-P 7⁰⁰; 12¹⁵ és 17³⁰; V: 17³⁰

Gyóntatás: H-Szo: 7³⁰-8¹⁵, és 18³⁰-19¹⁵; elsőpénteken 7³⁰-8¹⁵, 9³⁰-10³⁰, 18³⁰-19¹⁵;
Vas.: 8⁰⁰-12⁰⁰ és 17³⁰-20⁰⁰.

Iroda: H: 8³⁰-11⁰⁰ és 17⁰⁰-18³⁰; K: de. zárva, du. 16³⁰-18⁰⁰; Sz: 8³⁰-11⁰⁰ és 16³⁰-18⁰⁰; Cs: 8³⁰-11⁰⁰ . du. zárva. P: de. és du. is zárva.

A Budapest-Országúti Szent István első Vértanú Plébánia templomának lapja.

Megjelenik kéthetente 900 példányban. Felelős kiadó: P. Bán Zsolt Jónás ofm. plébános.
Cím: 1024 Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja 315-0944.
E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagutiferencsek.hu